

အခန်း (၈၃)
အကူအညီတောင်းခံခြင်း

*

ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသော စိတ်အာဃာတ မိစ္ဆာသည် နာကြည်းချက်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေ သော်လည်း ခဏအကြာတွင်မူ ယင်း၏မျက်နှာ ထက်၌ ယုတ်မာရက်စက်သော အပြုံးတစ်ခု ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာချေသည်။

"ဟားဟားဟား... ချင်ယွမ်ဖုန်း၊ ငါက သေမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်နေ မှာ။ မင်းအနည်းငယ်လောက် သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားတာနဲ့ ငါပြန်ပေါ်လာမှာပဲ။

ဟားဟားဟား..."

ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက် စိတ်အာဃာတမိစ္ဆာ၏
ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခြမ်းသည် အနက်ရောင်အငွေ့
အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲကွယ်ပျောက်သွား
သော်လည်း ယင်း၏စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ရယ်မော
သံမှာမူ ထိုနေရာ၌ ပဲ့တင်ထပ်၍ ကျန်ရစ်လေ
သည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် မိမိ၏ဗလာဖြစ်နေသော
လက်ဖဝါးကို ကြည့်ရှုရင်း တိတ်ဆိတ်စွာ ပြုံး
လိုက်မိ၏။

အရေးကြီးသော အခိုက်အတန့်တွင် ချင်ယွမ်
ဖုန်းသည် မိမိ၏ ဝိညာဉ်စွမ်းအားကို အမှန်
တကယ်ပင် ခံစားသိရှိခဲ့ရသည်။ ဤဝိညာဉ်
နယ်ပယ်အတွင်း၌ ဝိညာဉ်စွမ်းအားကို ရုပ်ဒြပ်
အဖြစ် စုစည်းနိုင်ပေရာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏လက်
ထဲ၌ မမြင်နိုင်သောဓားတစ်လက်မှာ အမှန်
တကယ်ပင် တည်ရှိနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုခဏ၌ပင် ဝိညာဉ်စားရှည်သည်
တဖြည်းဖြည်းနှင့် လွင့်ပြယ်သွားပြီးနောက်
ပတ်ဝန်းကျင်ဟင်းလင်းပြင်ကြီးမှာလည်း ရုတ်
ချည်းပင် အက်ကွဲပျက်စီးလာတော့သည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် မျက်လုံးများကို ပြန်လည်
မှိတ်လိုက်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် ပြန်၍ဖွင့်လိုက်
ချေ၏။

ထိုအခါမှသာ မိမိကိုယ်မိမိ လက်တွေ့လောက
သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြောင်း သိရှိ
နားလည်တော့သည်။

အစောပိုင်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှသည် အိပ်မက်
တစ်ခုကဲ့သို့ပင်။ သို့သော်လည်း ဤအိပ်မက်မှာ
လွန်စွာမှပင် လက်တွေ့ဆန်လှကြောင်းကိုမူ ချင်
ယွမ်ဖုန်း ကောင်းစွာသိရှိလေသည်။

အကယ်၍သာ သူသည် အိပ်မက်ထဲ၌ သေဆုံး
သွားခဲ့ပါမူ ယခုအချိန်တွင် နိုးထလာမည့်သူမှာ

သူ၏စိတ်အာဃာတမိစ္ဆာသာ ဖြစ်တန်ရာ၏။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် အသက်ရှူအောင့်ထားနိုင် သည့် အတိုင်းအတာမှာ အဆုံးစွန်သို့ ရောက်ရှိ နေပြီဖြစ်ကြောင်း ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ရေကန် အောက်ခြေမှ အမြန်ပင် တိုးထွက်လာခဲ့သည်။

ရေကန်ဘေးတွင် ထိုင်နေသော ချန်ရှောင် ချောင်မှာ လန့်ဖျပ်သွားပြီးနောက် နောက်သို့ အပြေးအလွှား ဆုတ်ခွာသွားမိသည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် ရေကန်ထဲမှ ခေါင်းပြုထွက် လာပြီး ချန်ရှောင်ချောင်၏ ပုံစံကို မြင်တွေ့ရ သောအခါ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ခေါင်းခါလိုက်မိ ကာ - "တောင်းပန်ပါတယ် ရှောင်ချောင်ရယ်၊ အစ်ကို မင်းကို လန့်အောင်လုပ်မိသွားပြီ။ နောက်ကို ဒီလိုမျိုး မဖြစ်စေရဘူးလို့ အစ်ကို ကတိပေးပါတယ်" ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ချန်ရှောင်

ချောင်သည် မျက်ရည်များ ဝဲတက်လာပြီး ချင်
ယွမ်ဖုန်းကို ပြေး၍ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်
တော့သည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းမှာမူ သူ၏ဦးခေါင်းမှာ နူးညံ့သော
အရာတစ်ခုခုနှင့် ဖိကပ်မိသွားသဖြင့် နှာခေါင်း
သွေးများ ပန်းထွက်လာချေသည်။

"အို... ဖုန်းအစ်ကို၊ အစ်ကို့ဆီက သွေးတွေထွက်
နေတယ်" ချန်ရှောင်ချောင်သည် ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ်၌ စိုစွတ်မှုကို ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ငုံ့ကြည့်
လိုက်ရာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ နှာခေါင်းမှ သွေးများ
အဆက်မပြတ် စီးကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး... နှာခေါင်းသွေးလျှံတာ
ပါ..." ချင်ယွမ်ဖုန်းမှာမူ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အမူအရာ
ဖြင့် လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြနေဆဲ ဖြစ်သည်။

"မဟုတ်ဘူး ဖုန်းအစ်ကို၊ အစ်ကို့ရဲ့ နားတွေနဲ့
မျက်လုံးတွေကပါ သွေးထွက်နေတာ" ချန်ရှောင်

ချောင်က ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်
သည်။

ထိုအခါမှသာ ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် တစ်စုံတစ်ခု
မှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိသွား၏။
သူသည် ရေကန်ထဲမှ အမြန်ပင် ခုန်ထွက်လိုက်
သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်၌ အားအင်မရှိတော့ဘဲ
ပါးစပ်မှလည်း သွေးများ အန်ထွက်လာ
တော့သည်။

သူသည် မိမိ၏အခြေအနေကို အမြန်ပင်
စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ
သွေးကြောများမှာ အစီအစဉ်မကျဘဲ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်
နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ရေတွက်၍မရနိုင်သော သွေးကြောများမှာ တစ်
ခုနှင့်တစ်ခု လိမ်ယှက်နေသဖြင့် ကိုယ်တွင်း
စွမ်းအင်များမှာ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ
သောင်းကျန်းနေပြီး သွေးများမှာလည်း

ပြောင်းပြန်စီးဆင်းနေချေပြီ။

စိတ်အာဃာတမိစ္ဆာ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှာ
ကျော်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ချင်ယွမ်
ဖုန်း၏ အခြေအနေမှာမူ အကောင်းဘက်သို့
ရောက်ရှိမလာသေးပေ။

သူသည် အမြန်ပင် တင်ပလွှင်ခွေ ထိုင်လိုက်ပြီး
နောက် သွေးကြောများကို ပြန်လည်ထိန်းညှိကာ
ကိုယ်တွင်းစွမ်းအင်များကို သန့်စင်ရန်နှင့်
မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးပမ်း
တော့သည်။

သို့ရာတွင် သူ၏သွေးကြောများမှာ လွန်စွာ
လိမ်ယှက်နေပြီး အချို့မှာ ထုံးစံများပင် ဖြစ်နေ
သဖြင့် ယင်းတို့ကို ပြန်လည်ခွဲထုတ်ရန်မှာ
လွယ်ကူလှသော အမှုမဟုတ်ချေ။

ချန်ရှောင်ချောင်သည် ဘေးနားမှနေ၍
စိုးရိမ်တကြီး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေမိ

သော်လည်း ချန်ဒါချောင်ကိုမူ မည်သည့်
နေရာ၌မျှ မတွေ့ရပေ။

"အစ်မရယ်... ဖုန်းအစ်ကိုရယ်... သူတို့နှစ်
ယောက်စလုံး ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့" ဟု ချန်ရှောင်
ချောင်သည် စိတ်ထဲမှ တိတ်တဆိတ် ဆုတောင်း
နေမိသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်း၏
အောက်ခြေ၌ ရောက်ရှိနေသော ချန်ဒါချောင်မှာ
မူ လွန်စွာ စိုးရိမ်ပူပန်နေရချေသည်။

"ဘာလို့ သူတို့ အခုထိ ရောက်မလာသေးတာ
လဲ၊ ဘာလို့လဲ" ဟု ချန်ဒါချောင်က ဂိတ်
တံခါးစောင့် တပည့်နှစ်ဦးကို မေးမြန်းလိုက်
သည်။

သို့သော်လည်း ထိုတပည့်နှစ်ဦးမှာ ဘာဖြစ်
နေသည်ကို မသိရှိကြပေ။ "မိန်းကလေး...
စိတ်ရှည်ရှည်ထားပါ၊ အကြီးအကဲက ဂိုဏ်းချုပ်

ဆီကို သတင်းပို့ဖို့ သွားပြီပဲ၊ မကြာခင် ရောက်လာမှာပါ။"

"ဒီစကားကို ပြောနေတာ တစ်နာရီတောင် ရှိ နေပြီ!"

မရတော့ဘူး၊ ငါကိုယ်တိုင်ပဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကို သွား ရှာတော့မယ်" ဟု ပြောဆိုကာ ချန်ဒါချောင်သည် ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းအတွင်းသို့ အတင်းတိုးဝင် ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

သို့သော် တပည့်နှစ်ဦးမှာ သူမကို အဝင်မခံဝံ့ သဖြင့် အမြန်ပင် ရှေ့သို့တက်၍ တားဆီးကြ သည်။

ထိုခဏ၌ ဝမ်ချိုင်သည် ဝုန်းခနဲ ပြေးထွက်လာ ပြီး ချန်ဒါချောင်၏ ရှေ့တွင် ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ ယင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို အနည်းငယ် လှုပ်ယမ်း လိုက်ရုံမျှဖြင့် တပည့်နှစ်ဦးမှာ လွင့်စင်ထွက်သွား ရချေသည်။

ထိုအခွင့်အရေးကို အသုံးပြု၍ ချန်ဒါချောင်သည် ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်း တံခါးအတွင်းသို့ ပြေးဝင် သွားပြီး "ကယ်ကြပါဦးတစ်ယောက်ယောက် ကယ်ကြပါဦး" ဟု ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် တော့သည်။

ထိုဆူညံသံများကြောင့် တပည့်များစွာ နိုးထ လာကြပြီး ဤသို့ သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ အကူအညီတောင်းခံနေသော အမျိုးသမီးကို စူးစမ်းလိုစိတ်ဖြင့် ထွက်ကြည့်ကြလေသည်။

အကြီးအကဲ ဖုန်းလျန်သည်လည်း ချန်ဒါ ချောင်၏ အော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိသည်။

သူသည် တပည့်ဖြစ်သူ ချင်ယွမ်ဖုန်း ကျင့်စဉ် ဖောက်ပြန်နေသည့်အကြောင်းကို သတင်းမပို့ဘဲ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ နှောင့်နှေးအောင် ပြုလုပ် ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ

ဖုံးကွယ်ထားရန် နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။

"ပါးစပ်ပိတ်စမ်း ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းထဲမှာ ဒီ လိုမျိုး အော်ဟစ်ရလား။ ငါကိုယ်တိုင် အခုပဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကို သွားပြီး သတင်းပို့မယ်။ မင်း ဒီမှာပဲ ခဏစောင့်နေ" ဟု ဖုန်းလျန်က ထွက်လာပြီး ခပ် စိမ်းစိမ်း ဆိုလိုက်သည်။

ချန်ဒါချောင်သည် ဖုန်းလျန်ကို မြင်သောအခါမှ ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်သည်။

ဖုန်းလျန်သည် တောင်ထိပ်သို့ တိုက်ရိုက် ဦးတည်သွားလေသည်။

ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်း၏ ပင်မခန်းမကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင် ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အကြီးအကဲ များ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက် တည်ရှိပေသည်။

"ဂိုဏ်းချုပ်... တောင်ခြေက အမျိုးသမီးတစ် ယောက် လာရောက်တွေ့ဆုံခွင့် တောင်းနေပါ

တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပည့် ချင်ယွမ်ဖုန်းဟာ ကျင့်စဉ်ဖောက်ပြန်ပြီး သွေးရူးသံရူး ဖြစ်နေတာကြောင့် ဂိုဏ်းကနေ လူလွတ်ပြီး ကယ်တင်ပေးဖို့ ပြောနေပါတယ်" ဟု ဖုန်းလျန်က ခန်းမအတွင်း၌ ဒူးထောက်၍ အသံနက်ကြီးဖြင့် တင်ပြလိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် ဂိုဏ်းချုပ် ဒုန်ဖန်းရှန်မင်၏ ပုံရိပ်သည် ခန်းမအတွင်း၌ ပေါ်ပေါက်လာချေသည်။

"ငါ့ကို အဲဒီကို ခေါ်သွားပါ" ဟု ဒုန်ဖန်းရှန်မင်က ဆိုသည်။

ဖုန်းလျန်သည် ခေါင်းငြိမ်ကာ ဒုန်ဖန်းရှန်မင်ကို တောင်ခြေသို့ ခေါ်ဆောင်သွားတော့သည်။

"ဒါ ငါတို့ ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ပဲ၊ ဘာလို့ ဒူးမထောက်တာလဲ" ဟု ချန်ဒါချောင်ကို မြင်သောအခါ ဖုန်းလျန်က အေးစက်စွာ ဆို

လိုက်သည်။

ထိုစကားကို ကြားသည်နှင့် ချန်ဒါချောင်သည် ချင်ယွမ်ဖုန်းကို ကယ်တင်နိုင်ရန်အတွက် ဆိုလျှင် မည်သည့်အရာကိုမဆို ပြုလုပ်မည်ဟု ဆိုကာ ချက်ချင်းပင် ဒူးထောက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် နူးညံ့သော အားတစ်ခုက သူမကို ဒူးထောက်နိုင်အောင် ဆွဲထိန်းလိုက်ချေသည်။ ဒုန်ဖုန်းရှုန်မင်က ပြုံးလိုက်ရင်း - "မင်းက ငါ့ဂိုဏ်းရဲ့ တပည့်မဟုတ်တဲ့အတွက် ငါ့ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တာလဲ" ဟု မေးမြန်းသည်။

"ကျွန်မတို့ ဖုန်းအစ်ကိုနဲ့အတူ နန်ဝူးမြို့ကနေ ပြန်လာပြီးတဲ့နောက် ဖုန်းအစ်ကိုရဲ့ အမှုအရာတွေက ထူးဆန်းလာပါတယ်။ သူက သွေးရူးသံရူးဖြစ်ပြီး ကျွန်မတို့ကိုတောင် ရန်ပြုမလို ဖြစ်ခဲ့

တာပါ..."

ချန်ဒါချောင်သည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ဒုန်ဖန်း ရှုန့်မင်အား အကျဉ်းချုပ် ပြောပြလိုက်သည်။

"မင်း ရဲလှချည်လား ဒီချင်ယွမ်ဖုန်းက လူတွေ ကို မြေနက်မြေမှာ ခေါ်ထားဝံ့တယ်ပေါ့လေ" ဟု ဖုန်းလျန်က ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ အမှားတစ်ခုကို အမိ အရ ဖမ်းဆုပ်ကာ ဆိုလိုက်သည်။

"ဒါ ဖုန်းအစ်ကိုအမှား မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ ဓားပြတိုက်ခံရပြီး အသက်အန္တရာယ် ကြုံနေရ ချိန်မှာ ဖုန်းအစ်ကိုက ကယ်တင်ခဲ့ပြီး နေခွင့်ပေး ခဲ့တာပါ။ အကယ်၍ တစ်ယောက်ယောက်ကို အပြစ်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ် ယောက်ကိုပဲ အပြစ်ပေးပါ!" ဟု ချန်ဒါချောင်က အမြန်ပင် ဆိုလိုက်သည်။

"ဟင်း..." ဒုန်ဖန်းရှုန့်မင်သည် ဖုန်းလျန်ကို အေးစက်စွာ ကြည့်လိုက်ရာ ယင်း၏ အကြည့်

များမှာ လူတို့၏ နှလုံးသားကို ဖောက်ထွင်းမြင်
နိုင်စွမ်း ရှိပုံရပေရာ ဖုန်းလျန်မှာ ကြက်သီး
မွေးညင်းများပင် ထသွားရသည်။

"မိန်းကလေး... ငါ့ကို အမြန်ဆုံး ခေါ်သွားပါ။
နောက်ကျသွားရင် မမိဘဲနေဦးမယ်"

ချန်ဒါချောင်သည်လည်း အခြေအနေ၏ စိုးရိမ်
ရမှုကို သိရှိသဖြင့် အမြန်ပင် ခေါင်းငြိမ်လိုက်
သည်။

ထိုခဏ၌ ဒုန်ဖုန်းရှုန်းမင်သည် အာဟာကို လှည့်
ကြည့်လိုက်ရာ အံ့အားသင့်သွားဟန် ရှိ
သော်လည်း မကြာမီမှာပင် ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်
သွားချေသည်။

"မင်းကို ပိုမြန်မြန် ခေါ်သွားပေးမယ်" ဟု ဒုန်ဖု
န်းရှုန်းမင်က တည်ငြိမ်စွာ ဆိုသည်။

"ဝမ်းချိုင်ကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ" ဟု ချန်ဒါ
ချောင်က မေးသည်။

"သူကတော့ သူ့ဘာသာ လမ်းသိမှာပါ" ဟု ဒုန် ဖုန်းရှုန့်မင်က ဆိုသည်။

ဝမ်ချိုင်၏ မျက်လုံးများထဲ၌မူ 'မင်းက ဘာ ကောင်မို့လို့လဲ' ဟု ဆိုနေသည့်အလား မထီမဲ့မြင်ပြုသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင် နေ၏။

ချန်ဒါချောင်သည် ဝမ်ချိုင်၏ ဦးခေါင်းကို ဖက် လိုက်ရာ သူမမှာ ဝမ်ချိုင်နှင့် အရပ်အမောင်း မတိမ်းမယိမ်းပင် ရှိချေသည်။

"ဝမ်ချိုင်... နင့်ဘာသာ အိမ်ပြန်နိုင်တယ်မလား၊ ငါတို့ ဖုန်းအစ်ကိုကို ကယ်ဖို့ အရင်သွားနှင့်မယ် နော်"

ဝမ်ချိုင်သည် လူသားကဲ့သို့ပင် နားလည်စွာ ခေါင်းငြိမ်ပြပြီးနောက် အရင်ဆုံး ပြေးထွက်သွား ရာ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းမှာပင် ပျောက်ကွယ် သွားတော့သည်။

အခန်း (၈၄)
ကယ်တင်ခြင်း

*

ဒုန်ဖန်းရှန်မင်သည် ဦးခေါင်းကို ညိတ်ရုံမျှပြု၍
ဒါချောင်အား မိမိ၏ အဝတ်စကို ဆွဲကိုင်ခွင့် ပြု
လိုက်လေသည်။

ထိုခဏ၌ပင် သူတို့နှစ်ဦးမှာ ပေတစ်ရာခန့်
ဝေးကွာသော အရပ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။
ယင်းမှာ ဒုန်ဖန်းရှန်မင်၏ ‘မြေကျုံ့ခြင်း
ပညာရပ်’ ပင် ဖြစ်ချေသည်။

မြေကျုံ့ခြင်း ပညာရပ်ဟူသည် ရှန်းဝူ စကြဝဠာ
တိုက်ကြီး၌ အလွန်ပင် အတွေ့ရများသော သိုင်း
ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေရာ လုံလောက်သော

စွမ်းအင်ရှိပါက မည်သူမဆို အသုံးပြုနိုင်ပေ
သည်။

ကောင်းကင်သို့ ပျံသန်းနိုင်ခြင်း မရှိသေးမီ
အချိန်ကာလ၌ ဤမြေကျုံးခြင်း ပညာရပ်မှာ
ခရီးသွားလာရန်အတွက် အလွန်ပင် ကောင်းမွန်
လှသော အတတ်ပညာတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ကျင့်စဉ်အဆင့် နက်ရှိုင်းလှသော ဒုန်ဖန်းရှန်
မင်သည် အပြင်းနှင့်နေသော ဝမ်ချိုင်ကိုပင်
လျင်မြန်စွာ ကျော်တက်သွားပြီး မြေနက်မြေသို့
မျက်တောင်တစ်ခတ်အတွင်း ဆိုက်ရောက်သွား
လေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှောင်ချောင်မှာ အစီအရင်၏
အပြင်ဘက်၌ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးအိုင်ထဲတွင်
လဲလျောင်းနေသော ချင်ယွမ်ဖုန်းကို ကြည့်ရှုရင်း
ပူပန်သောက ရောက်နေရှာ၏။

ဤမျှလောက် သွေးများစွာ ဆုံးရှုံးနေခြင်းမျိုးမှာ

အခြားသူတစ်ဦးဦးသာဆိုလျှင် ယခုအချိန်၌
အသက်ပျောက်နေပြီ ဖြစ်တန်ရာ၏။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် ‘နတ်သက်ကြွ ဆေးမြက်’
၏ အရွက်များကို များစွာ စားသုံးခဲ့ဖူးသဖြင့် ထို
ဆေးမြက်၏ ပြင်းထန်သော ဆေးအာနိသင်
အစိတ်အပိုင်း အတော်များများမှာ သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ စိမ့်ဝင် ပျံ့နှံ့နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း စုပ်ယူ၍ မကုန်သေးသော ဆေး
အာနိသင် အကြွင်းအကျန် အချို့မှာမူ သူ၏ ကိုယ်
တွင်း၌ပင် ကိန်းအောင်း ပုန်းလျှိုးနေခဲ့၏။

ယခုကဲ့သို့ အခြေအနေဆိုးနှင့် ကြုံကြိုက်ရ
သောအခါ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ
ဆေးအာနိသင် အကြွင်းအကျန်များမှာ နိုးထလာ
ကြပြီး သူ့အတွက် သွေးအသစ်များကို
အဆက်မပြတ် ထုတ်လုပ်ပေးနေခဲ့သည်။

အရုဏ်ဦး အလင်းရောင်မှာ ပျံ့လွင့်လာပြီဖြစ်၍

နေမင်းမှာလည်း ထွက်ပြုရန် တာစူနေလေပြီ။
တစ်ညလုံး အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့လေပြီ။

ဒုန့်ဖန်းရုန့်မင်အတွက်မူ မြေနက်မြေ ဒေသသို့
ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပေရာ
စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော ဝိညာဉ်ဆေးပင်များနှင့်
ကြီးမားလှသော မွေးမြူရေးခြံများကို မြင်တွေ့ရ
သောအခါ အလွန်ပင် အံ့အားသင့်သွားရလေ
သည်။

သို့သော်ငြား သူ၏ မျက်နှာထက်၌မူ မည်သည့်
ခံစားချက်ကိုမျှ ဖော်ပြခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ ရှေ့မှောက်သို့
လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလာကြသော်လည်း ချင်
ယွမ်ဖုန်းမှာ အစီအရင်ကို ပိတ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်
သောကြောင့် အစီအရင်မှာ အသက်ဝင်ခြင်း မရှိ
တော့ပေ။

"အစ်မ... အစ်မ နောက်ဆုံးတော့ ပြန်လာပြီ

ပေါ့၊ ဖုန်းအစ်ကိုကို ကြည့်ပါဦး၊ သွေးတွေ အများကြီး ထွက်နေတယ်" ဟု ရှောင်ချောင်က ငိုယိုကာ ဒါချောင်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားရှာသည်။

ဒါချောင်ကလည်း "မကြောက်ပါနဲ့ ရှောင်ချောင်၊ ဒါက ဆေးနတ်ဘုရားဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပဲ၊ သူ ဖုန်းအစ်ကိုကို သေချာပေါက်ကယ်တင်ပေးနိုင်မှာပါ" ဟု လျင်မြန်စွာပင်နှစ်သိမ့်လိုက်လေသည်။

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး... ကျေးဇူးပြုပြီး ဖုန်းအစ်ကိုကို ကယ်ပေးပါဦးရှင့်" ဟု ရှောင်ချောင်က ငိုကြွေးကာ တောင်းပန်ရှာ၏။

ဒုန်ဖုန်းရှန်မင်သည် ခေါင်းညိတ်ပြကာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ နောက်ကျောဘက်၌ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ၏ လက်ဖဝါးကို ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ ပုခုံးပေါ်သို့ တင်လိုက်လေသည်။

ကြီးမားလှသော ဝိညာဉ်စွမ်းအားတို့မှာ
အရေပြားမှတစ်ဆင့် ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းသို့ စီးဝင်သွားပြီးနောက်တွင်မူ
ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသော သွေးကြောများကို ဒုန်ဖု
န်းရှုန့်မင် မြင်တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။

ခဏအကြာတွင် ဒုန်ဖုန်းရှုန့်မင်က မျက်လုံးကို
ဖွင့်လိုက်ပြီး "ချင်ယွမ်ဖုန်းဟာ ကျင့်စဉ်
ဖောက်ပြန်တဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားနေရပေမယ့်
အခက်ခဲဆုံးဖြစ်တဲ့ စိတ်အာဃာတမိစ္ဆာရဲ့
အတားအဆီးကိုတော့ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပြီ။ ဒါ
ကြောင့် အခုအချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့
သွေးကြောတွေကို ကုသပေးလိုက်ရုံနဲ့ သူ ပြန်
ကောင်းလာမှာပါ။ မပူကြနဲ့တော့" ဟု မိန့်
ကြားလိုက်လေသည်။

"အို... ကောင်းလိုက်တာ၊ ကျေးဇူးအများကြီး
တင်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး" ဟု ဆိုကာ ဒါချောင်

နှင့် ရှောင်ချောင်တို့မှာ ဒုန်ဖန်းရှန်မင်ကို
အရိအသေပြု၍ ဦးညွတ်ကြကုန်၏။

ဒုန်ဖန်းရှန်မင်သည် စကားမဆိုတော့ဘဲ
မျက်လုံးများကို မှိတ်လျက် သူ၏ ကိုယ်တွင်း
စွမ်းအားများကို ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ပို့လွှတ်လိုက်လေ
သည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် နွေးထွေးသော ခံစားမှုကို
ရရှိလိုက်ပြီးနောက် မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သော
စွမ်းအင်တစ်မျိုး မိမိခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စီးဝင်
လာသည်ကို သိရှိသွားသဖြင့် အလွန်ပင် လန့်ဖျပ်
သွားရ၏။

"မစိုးရိမ်နဲ့၊ ငါက မင်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ပဲ" ဟူသော
အသံမှာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ နားထဲသို့ တိုးဝင်လာ
လေသည်။

ထိုအခါမှ ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် သက်ပြင်းချနိုင်

တော့၏။

ဒုန်ဖန်းရှန်မင် ကိုယ်တိုင် သူ့ကို လာရောက်
ကယ်တင်ခြင်းပင်။

"ကောင်းပြီ... မျှော်လင့်ချက် ရှိသွားပြီ" ဟု ချင်
ယွမ်ဖုန်းက တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်မိလေ
သည်။

ဒုန်ဖန်းရှန်မင်၏ ကိုယ်တွင်းစွမ်းအားမှာ
အလွန်ပင် ကျယ်ပြောလှပေရာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏
ကိုယ်တွင်းသို့ ရောက်သောအခါ မရေမတွက်နိုင်
သော ပုံသဏ္ဍာန်များအဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ
ရှုပ်ထွေးနေသော သွေးကြောများဆီသို့ အပြင်း
နှင်သွားပြီး ယင်းတို့ကို မူလနေရာများသို့
လျင်မြန်စွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိစေလေသည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်း ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားမှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်
ပါက ဒုန်ဖန်းရှန်မင်၏ ကုသမှု အရှိန်အဟုန်မှာ
အဆပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ပိုမိုမြန်ဆန်လှပေသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ သွေးကြော
များမှာ မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားကာ ကိုယ်
တွင်းစွမ်းအားများမှာလည်း အဟန့်အတားမရှိ
စီးဆင်းသွားတော့၏။

ပြောင်းပြန်စီးဆင်းနေသော သွေးများလည်း
ရပ်တန့်သွားသဖြင့် ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် သေဘေး
မှ နောက်ဆုံးတွင် လွတ်မြောက်ခဲ့လေပြီ။

ဝမ်ချိုင်မှာလည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာကာ အိမ်ဘေး၌ လှဲလျောင်း၍
အသာအယာ နားနေလေတော့သည်။

နေမင်းသည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်
လာကာ မြေနက်မြေ တစ်ပြင်လုံးကို
အလင်းရောင် ပေးလိုက်လေသည်။

ဒုန်ဖန်းရှန်မင်လည်း ဤအချိန်၌ ကုသမှုကို
ရပ်တန့်လိုက်၏။

"ဆရာကြီး... ဖုန်းအစ်ကို ဘယ်လိုနေသေးလဲ

ဟင်" ဟု ဒါချောင်က အပြေးအလွှား လာရောက်
မေးမြန်းရှာသည်။

ဒုန်ဖန်းရှုန့်မင်က ဒါချောင်ကို ပြုံးပြလျက် "မ
စိုးရိမ်ပါနဲ့၊ သူ အခု အဆင်ပြေသွားပါပြီ၊ မကြာ
ခင် နိုးလာတော့မှာပါ" ဟု မိန့်ကြားလိုက်၏။

ဒါချောင်နှင့် ရှောင်ချောင်တို့လည်း ထိုအခါမှ
စိတ်အေးသွားကြတော့သည်။

ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြသော်လည်း သူတို့၏
စိတ်အစဉ်မှာမူ အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်နေကြပေ
သည်။

"ဆရာကြီး... ကျေးဇူးပြုပြီး ထိုင်ပါဦး" ဟု ဆို
ကာ ရှောင်ချောင်က ဒုန်ဖန်းရှုန့်မင်အတွက်
ထိုင်ခုံတစ်ခု ယူလာပေး၏။

ဒါချောင်ကလည်း ဤနေရာ၌ အလျှံပယ်
စိုက်ပျိုးထားသော ကျူးယွမ်လက်ဖက်ကို
အသုံးပြု၍ ဒုန်ဖန်းရှုန့်မင်အတွက်

လက်ဖက်ရည် တစ်အိုး ခပ်ပေးလေသည်။

ဒုန်ဖန်းရှန်မင်သည် ခေါင်းညိတ်၍ လက်ခံ
လိုက်ပြီးနောက် ထိုအခါမှသာ အိမ်
ပတ်ပတ်လည်ရှိ အခြေအနေများကို သေချာစွာ
မြင်တွေ့နိုင်တော့သည်။

မြောက်ဘက်တွင် ကြီးမားသော ရေကန်ကြီး
တစ်ခု ရှိနေပြီး အနောက်ဘက်တွင် မွေးမြူရေး
ခြံ ရှိနေ၏။ အရှေ့ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တို့တွင်
မူ စိမ်းစိုနေသော အပင်များ ရှိနေကြရာ ယင်းတို့
အထဲတွင် ဝိညာဉ်ဆေးပင်များစွာ ပါဝင်နေပြီး
သိမ်မွေ့သော ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များကို ထုတ်လွှတ်
နေကြသဖြင့် ဤနေရာရှိ ကမ္ဘာဦးစွမ်းအင်မှာ
အလွန်ပင် ပေါကြွယ်ဝလှပေသည်။

သာမက ဒုန်ဖန်းရှန်မင်သည် အိမ်၏ နောက်
ဘက်ရှိ ဝိညာဉ်ဆေးပင် နှစ်ပင်ကိုလည်း မြင်
တွေ့လိုက်ရသေး၏။ တစ်ပင်မှာ ရွှေရောင်

မိုးကြိုးများ ရစ်ပတ်နေသော အပင်ငယ်လေး
ဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ပင်မှာမူ သိမ်မွေ့သော
အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည့် နတ်မိမယ်
ဆေးမြက်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

"ဒီကောင်လေးကတော့ မဆိုးဘူးပဲ" ဟု ဒုန်ဖ
န်းရှန်မင်က တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်မိ၏။

မကြာမီပင် ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် မျက်လုံးများကို
ဖြည်းညင်းစွာ ဖွင့်လိုက်လေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပြန်လည် ကျန်းမာလာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည့်အပြင် အင်အားများလည်း ပြည့်ဝနေ
တော့၏။

"ကယ်တင်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး" ဟု ဆိုကာ ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် ထ
ရပ်၍ လက်အုပ်ချီကာ ကျေးဇူးတင်စကား ဆို
လေသည်။

ယခုအကြိမ်နှင့် ဆိုလျှင် ဒုန်ဖန်းရှန်မင်သည်

ချင်ယွမ်ဖုန်းအား ကယ်တင်ခဲ့သည်မှာ သုံးကြိမ်
တိုင်တိုင် ရှိခဲ့လေပြီ။

"အားနာမနေပါနဲ့" ဟု ဒုန်ဖန်းရှန်မင်က
တည်ငြိမ်စွာပင် ပြန်လည်မိန့်ကြားလိုက်၏။
"ဒါပေမဲ့ မင်း ငါ့ကို မပြောရသေးတဲ့
အကြောင်းအရာတွေ အများကြီး ရှိနေပုံရတယ်
နော်"

ချင်ယွမ်ဖုန်းမှာ စိတ်ထဲ၌ ခါးသက်မှုကို ခံစား
လိုက်ရ၏။ မည်သည့်နေရာက ရောက်လာမှန်းမ
သိသော ရေကန်ကြီး၊ မွေးမြူရေးခြံနှင့် ဝိညာဉ်
ဆေးပင်များ... ဤအရာအားလုံးကို သူ မည်သို့မျှ
ရှင်းပြနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

"ဒါချောင်နဲ့ ရှောင်ချောင်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်
သွားပြီး စားစရာ တစ်ခုခု ပြင်ဆင်လိုက်ကြဦး၊
ငါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း စကားပြော
ချင်လို့" ဟု ချင်ယွမ်ဖုန်းက ဆိုလိုက်လေသည်။

ဒါချောင်နှင့် ရှောင်ချောင်တို့လည်း နားလည်မှု ရှိရှိ ခေါင်းညိတ်ပြကာ မီးဖိုချောင်အတွင်းသို့ ဝင် သွားကြကုန်၏။

"ကဲ... ပြောပါဦး၊ တကယ်တမ်း ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ တာလဲ" ဟု ဒုန်ဖန်းရှန်မင်က ပြုံးလျက် မေးမြန်း လိုက်လေသည်။

ချင်ယွမ်ဖုန်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပြီး "ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး... ကျွန်တော် တကယ်ပဲ တောင်းပန်ပါတယ်၊ တချို့အရာတွေကို ကျွန်တော် ရှင်းမပြနိုင်လို့ပါ" ဟု ဆိုလိုက်၏။

"ရှင်းမပြနိုင်ဘူး ဟုတ်လား" ဒုန်ဖန်းရှန် မင်သည် ချင်ယွမ်ဖုန်းကို ပြုံး၍ ကြည့်လိုက်ရာ သူ၏ မျက်ဝန်းများထဲတွင် အရာအားလုံးကို ထိုးထွင်းသိမြင်နေသော အကြည့်မျိုး ပြန်လည် ပေါ်ပေါက်လာပြန်သည်။

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး..." ချင်ယွမ်ဖုန်းက အားနည်းစွာ

ပြုံးပြလိုက်ရင်း "မစူးစမ်းတာက ပိုကောင်းပါ
လိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် တကယ်ပဲ မပြောနိုင်လို့ပါ"

"ကောင်းပြီလေ... တချို့အရာတွေကို ငါ မမေး
ဘဲ ထားပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်း ဘာလို့
ကျင့်စဉ်ဖောက်ပြန်ရတာလဲ" ဟု ဆိုကာ ဒုန်ဖန်း
ရှန်မင်က ချင်ယွမ်ဖုန်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

ရေကန်များနှင့် ငါးကန်များမှာ ချင်ယွမ်ဖုန်း၏
လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖြစ်ပေရာ ဒုန်ဖန်းရှန်မင်
အနေဖြင့် ယင်းတို့ကို လျစ်လျူရှုထားပေးနိုင်
သော်လည်း ချင်ယွမ်ဖုန်း၏ မိစ္ဆာဝင်ရောက်မှုမှာ
မူ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ရမည်မှာ သေချာလှ
ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဒုန်ဖန်းရှန်မင် အနေဖြင့် ဤအချက်
ကို သိရှိထားရန် လိုအပ်ပေသည်။
အကြောင်းမူကား ချင်ယွမ်ဖုန်းသည် သူ၏

အတွက် အရေးပါသော သူတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီး ချင်
ယွမ်ဖုန်းအား တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားသည်ကို သူ
မမြင်လိုသောကြောင့်ပင်။

"ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါရမီတွေ ဘာကြောင့် ဆုံးရှုံး
သွားရလဲဆိုတာကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သိထားမှာပါ"
ဟု ချင်ယွမ်ဖုန်းက ခါးသီးစွာ ဆိုလိုက်၏။

ဒုန်ဖုန်းရုန့်မင်က ခေါင်းညိတ်၍ "ငါ
အနည်းငယ်တော့ ကြားဖူးပါတယ်၊ မင်း ဆေး
နတ်ဘုရားဂိုဏ်းကို မရောက်ခင်ကတည်းက
မင်းအကြောင်း ငါကြားခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်း
အခုလို အတိတ်က စိတ်ဒဏ်ရာတွေကို
ကျော်လွှားနိုင်ပြီး ကျင့်စဉ်အဆင့်တွေ တိုးတက်
လာတယ်ဆိုတာက မင်းဟာ ပါရမီရှင်တစ်
ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနေတာ
ပဲ"

ချင်ယွမ်ဖုန်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပြီး

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျွန်
တော့်ရဲ့ ပါရမီတွေက ပြန်ကောင်းမွန်လာတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ အခုလို အင်အားတွေ တိုးတက်
လာတာက တစ်စုံတစ်ရာသော ကံကောင်းတဲ့
တွေ့ကြုံမှုတွေကြောင့်ပါ" ဟု ပြောကြားလိုက်
လေတော့သတည်း။
